

Korona a hangszeren

Tudományos kutatások a muzsikuskok és hangszerek védelmében

Már egy éve bénítja és küldi kényszerpályára az előadó-művészetet a Covid19 koronavírus okozta világjárvány. A kezdeti pánik és bénultság után hamarosan születtek átmeneti megoldások az élő előadások pótlására. Ám Talleyrand óta tudott, hogy rendszerint az átmeneti állapotok tartanak a legtovább. Streamelt koncertekkel, archív felvételek közzétételével pótolják az élő előadás élményét – változó sikerrel. Az egzisztenciális bizonytalanság mellett a fertőzéstől való félelem okozott szorongást a járvány kezdete óta.

Tavaly májusban, bár még nem tudtuk, meddig pusztít ez a ragály, már ismert volt néhány egyetem, kutatóintézet első kísérleteinek eredménye a zenekari, énekkari tevékenység és a vírus közötti összefüggésekkel kapcsolatban. Már ezek az első vizsgálatok meglepő módon arra jutottak, hogy a fúvós hangszerek közül egyedül a fuvalás okoz igazán veszélyt, hiszen a tüdőből kiáramló levegő közvetlenül szóródik szét a környezetben. Nem volt meglepetés, hogy az éneklés vírus tekintetében a legveszélyesebb zenei tevékenység. Az idő előrehaladtával egyre több tudományos felmérés készült, egyre több tudományos kísérlet folytattak le. Ezek eredménye többnyire megismerhető. Aztán állami szerv, munkáltató, munkavállaló dönti el, mit hasznosít ezekből az eredményekből.

Nem takarékoskodott sem energiával, sem anyagi erőforrásokkal két jelentős szervezet, a Music Industries Association (MIA) és a Chambre Syndical (CSFI). A MIA az Egyesült Királyság kereskedelmi testülete, amely a hangszereket és kapcsolódó termékeket gyártó és értékesítő brit vállalkozások érdekeit képviseli. A gyártók, a forgalmazók, a kiskereskedők, a kiadók és a támogató vállalkozások mind körükbe tartoznak. A CSFI 1890 óta hangszergyártókat és a szakmához kapcsolódó egyéb kézműveseket tömörít, akik hangszereket és kapcsolódó kiegészítőket gyártanak, javítanak,

forgalmaznak és exportálnak. (Sok egyéb mellett a Buffet-Crampon, a Henri Selmer, a Yamaha és más hasonló cég szakmai szervezetéről van szó.)

Február 25-én egy webinar keretében adtak számot kutatásaik aktuális eredményéről. Jómagam Szövetségünk képviselőjében, mint PEARLE* tag vettem részt az értekezleten. A tájékoztatót Michael Jousserand tartotta. Róla annyit mindenképp tudni kell, hogy 2006 óta a Buffet Crampon kutatómérnöke, elsősorban fúvós hangszerekre specializálódott. A LIAMFI (Laboratoire d'Interface Acoustique Musique et Factice Instrumentale) nevű laboratórium igazgatóhelyettese és a Párizsi Saclay Egyetem Génie des Matériaux Intézetének egyetemi tanára. Egy éve intenzíven foglalkozik a Covid19 hangszerekre, énekhangra gyakorolt hatásával. E néhány sorban természetesen nem lehet egy egyórás, adatokkal, információkkal teli előadásról részletesen számot adni, de igyekszem a legfontosabb megállapításokat számba venni.

Kutatásokat folytattak a tekintetben, hogy a vírus a muzsikuskok által használt különféle anyagokból készült eszközökön mennyi ideig virulens? Csak a legfőbb adatok: ebonit: 3 nap, ezüst bevonat: 2 nap, nikkel bevonat: 2 nap, réz: 2 nap, arany bevonat: 3 nap, poliuretán lakk: 1 nap, cellulóz lakk 2 nap, shellakk: 3 nap, epoxi lakk 3 nap, papír: 6 nap(!). Tehát ha a hangszereken ezek az

